

dukter og servicetilbud som eksempelvis udstyr, hjælpemidler, behandling og foder, er uddannelsesmulighederne efter arbejdsgruppens opfattelse alt for få. Hertil kommer, at det må antages, at der er ca. 20.000-30.000 fuldtidsjobs i hestesektoren. En væsentlig del af stillingerne i hestesektoren varetages af deltidsbeskæftigede, og det må på denne baggrund lægges til grund, at antallet af personer beskæftiget i hestesektoren er væsentlig højere. Udbud af kompetencegivende kurser og med mulighed for meritoverførsel er efter arbejdsgruppens opfattelse ikke tilstrækkeligt set i forhold hertil og er i for høj grad præget af tilfældighed.

Hvis de professionelle ikke er tilstrækkeligt uddannede og besidder den nødvendige viden, vil de ikke være i stand til at støtte op om kravet om øget velfærd for heste. Det har derfor været arbejdsgruppens opfattelse, at en forbedret uddannelse er nødvendig for at skabe de rette forudsætninger for at øge velfærden for heste.

Arbejdsgruppen har fundet, at der skal stilles krav om, at personer, som er ansvarlige for professionelle hestehold, skal være over 18 år og have en relevant faglig uddannelse. Henset til, at tilrettelæggelsen af selve indholdet af de enkelte uddannelser hører under Undervisningsministeriets ressort, har arbejdsgruppen afholdt sig fra at stille nærmere krav til indholdet af uddannelserne.

Efter arbejdsgruppens forslag skal uddannelseskra- vet alene finde anvendelse for professionelle hestehold. Professionelle hestehold omfatter bl.a. handelsbesætninger, hesteudlejningssteder, rideskoler, træningsstalde, hestepensioner og lignende, hvor der drives en egentlig virksomhed, hvori der indgår brug af heste. Avlere, som alene foretager avl med egne heste, og hvor avleren ligeledes ejer føllene, bør efter arbejdsgruppens opfattelse ikke anses som et professionelt hestehold i relation til uddannelseskra- vet henset til, at uddannelseskra- vet som udgangspunkt alene bør gælde for ansvarlige for hestehold, hvor der er opstaldet heste ejet af andre end avleren. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at et krav om uddannelse kan have indgribende betydning for en lang række personer, som i dag er ansvarlige for professionelle hestehold, og arbejdsgruppen har på denne baggrund fundet, at kravet primært bør finde anvendelse for personer, som er ansvarlige for heste ejet af andre.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse overvejet, hvordan erhvervsmæssige hestehold kan defineres. I Sverige tillægges særligt størrelsen af hesteholdet betydning ved denne vurdering. Et andet element kan være ejerforholdet. Efter arbejdsgruppens opfattelse

må der ved denne vurdering lægges afgørende vægt på, om der leveres en ydelse mod vederlag.

Arbejdsgruppen har endvidere overvejet, hvem der må anses for »ansvarlig« for et erhvervsmæssigt hestehold.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse fundet inspiration i hundelovens § 8, hvorefter besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Ejeren af hunden vil normalt blive anset for besidder af hunden, men er hunden mere varigt anbragt hos en anden, vil denne kunne anses som besidder med deraf følgende erstatningsansvar mv. Tilsvarende gælder efter mark- og vejfredslovens § 3, stk. 1, hvorefter den erstatningsansvarlige for skader forvoldt af husdyr er husdyrets besidder. En lignende bestemmelse fremgår desuden af Danske Lov 6-10-2, som efter almindelig opfattelse skal fortolkes i overensstemmelse med hundelovens og mark- og vejfredslovens bestemmelser.

På denne baggrund har arbejdsgruppen fundet, at den ansvarlige for et erhvervsmæssigt hestehold er den, der er besidder af heste. Dette kan dels være ejeren af hesten, hvis den er opstaldet hos ejeren, dels kan det være den ansvarlige på det sted, hvor en hest mere varigt er opstaldet, eksempelvis den ansvarlige for en hestepension.

Arbejdsgruppen har været opmærksom på, at der i dag er et betydeligt antal rideskoler, som ikke vil kunne opfylde ovenstående uddannelseskra- v, og der må derfor etableres en passende overgangsordning for at afbøde dette, og desuden må der gives mulighed for kompetenceafklaring for personer med private, ikke kvalitetssikrede uddannelser.

Der henvises til kapitel IV, afsnit 13 i arbejdsgruppens rapport.

15.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at et krav om, at ansvarlige for professionelle hestehold skal besidde en relevant uddannelse, vil kunne have stor betydning for den generelle forbedring af velfærden for heste.

Justitsministeriet kan på denne baggrund tilslutte sig Det Dyreetiske Råds udtalelse fra 1998 samt arbejdsgruppens vurdering af, at alle, der arbejder professionelt med heste, bør have en uddannelse, som sikrer, at de har indsigt i hestens adfærd, sygdomme og ernæringsbehov.

Justitsministeriet finder det rigtigst, at der administrativt fastsættes nærmere regler om uddannelser, der kan godkendes i forbindelse med professionelle hestehold.